

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **P. J.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 września 2016 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 27 czerwca 2013 r., o odmowie przyjęcia kasacji na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**zmienić zaskarżone zarządzenie i przyjąć kasację obrońcy P. J.
do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

P. J. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 21 października 2015 r., sygn. II K .../15, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 178 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzył karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby.

Wyrok ten utrzymany został w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 19 lutego 2016 r., sygn. IV Ka .../15. Obrońca skazanego wniósł kasację od tego wyroku.

Zaskarżonym postanowieniem odmówiono jej przyjęcia, zauważając, że zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. stronie wolno wnieść kasację na korzyść wyłącznie od wyroku, którym wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, taka zaś nie została wymierzona w przedmiotowej sprawie. Zaznaczono ponadto, że w kasacji nie podniesiono zarzutów odwołujących się do uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k.

Obrońca P. J. wniósł zażalenie na powyższe zarządzenie podnosząc, że w zaskarżonym zarządzeniu błędnie przyjęto, że w kasacji nie podniesiono zarzutów z art. 439 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne i należało je uwzględnić. W zaskarżonym zarządzeniu trafnie podkreślono, że zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. stronie wolno wnieść kasację na korzyść wyłącznie od wyroku, którym wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a takiej nie wymierzono P.J. Zauważyć jednak trzeba, że zgodnie z art. 523 § 4 k.p.k. ograniczenie powyższe nie dotyczy kasacji, którą wniesiono z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Wprawdzie w kasacji obrońcy skazanego nie wymieniono wprost tego ostatniego przepisu, niemniej biorąc pod uwagę treść zarzutów kasacji zauważyć trzeba, że obrońca zarzucił wyrokowi sądu odwoławczego między innymi rażące naruszenie art. 79 § 1 pkt 4 k.p.k., polegające na tym, że uznano, iż oskarżony może brać udział w postępowaniu i prowadzić obronę w sposób samodzielny oraz rozsądny. W związku z tym nie dopuszczono w postępowaniu dowodu z opinii biegłych psychiatrów.

W art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. jako bezwzględna przesłanka odwoławcza wskazana jest sytuacja, w której oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy między innymi w wypadku określonym w art. 79 § 2 k.p.k. Uznać trzeba, że kasacja obrońcy odwołuje się do tej przesłanki, mimo niewskazania art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zarzucie kasacji. Pamiętać należy, że decydujące w tej kwestii znaczenie ma treść zarzutu i opisane w nim naruszenie prawa, a nie samo wymienienie przepisu art. 439 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie należało zmienić i uznając kasację za dopuszczalną orzec o jej przyjęciu.

kc